

cubrirse el fondo de la Riera de Injolars. Igualmente debe impedirse la reparación de las casas señaladas con el nº1 y también las que atraviesan las calles donde se establece la nueva Población.

El nº2 indica un reducto de tierra que solo consiste en la excavación de su foso y formación de Parapetos, con lo cual el camino cubierto que le circule señalado con el nº3º hecho sobre el mismo terreno natural, defenderá la Riera de Injolars, y resguardará el Pueblo de esta parte.

El nº1 indica el pasage donde se propone hacer una pequeña Iglesia o Capilla, que sirva de ayuda a la Parroquia de la primitiva que está dentro de la Plaza para las funciones de oír Misa en los días de temporales fuertes que impide poder transitar al descubierto, cuya fábrica, como las demás del nuevo caserío ha de ser endeble, de dos piés y tres pulgadas de grueso de su paredes a

La darrera que consta al dossier esmentat es del 26 de gener de 1792 per la qual el Comte de Lacy retor-na al Ministre Comte de Campo Alange el plànol original, alhora que envia una copia i «Reial Ordre» al governador de Rosas. També a l'Ajuntament de la Vila tot encomanat que faci complir tot el que en el plànol s'assenyala. I per que tot sigui conseguit amb «ordre» anuncia al mateix Ajuntament que ha nomenat un enginyer que tindrà cura de l'afer. (Son esborralls de dos documents al mateix paper). El que si ens consta és l'existència d'una copia a la «Biblioteca Central Militar». «Archivo Histórico Militar» a Madrid- nº 2492 (1084) Sig. A-30-38. Full nº 2 escala 400 «varas». Descrit com: Dibuix a ploma amb tintes de color sobre paper aquarellat

Una consulta a l'Arxiu Municipal de Roses l'any 2006, segons consta al Sr. Arxiver, no tenen copia de l'esmentat plànol, de forma que una de les tres es doncs, la que conservada a la biblioteca de la casa Ferrer Noguer de Besalú. És certament, una troballa. La tercera no està encara identificada.

La recerca ha sigut positiva i l'interès del plànol és més gran, sobre tot per les cartes que l'acompanyen que li donen realitat humana amb la intervenció del propis viletants. Tenim, doncs, un plànol perfectament identificat a Madrid (al lloc esmentat) i altre a la biblioteca de Besalú (lloc esmentat) i manca el tercer, encara no localitzat (si no perdut)

Tot això no seria de tanta transcendència si no es tractés d'una Vila-Fotalesa estratègica a efectes defensius com és el cas de Roses. Amb un port natural de gran capacitat per hostatjar esquadres, com per aprovisionar l'Empordà, Més encara en unes dates properes a la «Guerra Gran», en un clima polític inquietant.

Al S. XVI la Ciutadella de Roses es va modernitzar amb el sistema abaluartat en forma de pentàgon segons un disseny de l'enginyer italià Calvi i emprava la Vila de Roses i la

lo sumo y de doce varas de altura hasta la cumbre de sus techados. Atendiendo a que los fosos de la Plaza son mas profundos que el nivel de la mar y que la detención de la M y de sus aguas ocasiona muchas enfermedades a los que viven dentro de ella, es muy conveniente el que se terraplene hasta unos quatro pies de altura con el pendiente hacia la mar para que en todo tiempo permanezcan secos; a este efecto contribuirá con mucha utilidad el que las tierras que produzcan las excavaciones que han de hacerse para formar la nueva Población se apliquen todas las sobrantes del arreglo de las calles, y Anden al expresado foso, empezándolas a echar por el frente de la campaña M N-Barcelona 23 de febrero de 1791- Antonio López Sopeña.

“ES COPIA DEL PLANO ORIGINAL APROBADO POR S. M. EN RL.ORDEN DE 22 DE NOVIEMBRE DE 1792. Antonio López Sopeña”

seva badia en cas d'invasions o de pirates. Tant és així que, fins i tot l'Emperador Carles I, l'any 1543 estimà convenien de refermar la defensa de la seva entrada i va fer edificar el castell de la Santíssima Trinitat. Una fortificació en forma estrellada coneguda també amb el nom de «Poncella».

Al S. XVIII amb la construcció del castell de Sant Ferran de Figueres per l'enginyer Martín Cermeño, (l'any 1753) la Ciutadella de Roses restà en segon terme, però per poc temps ja que entrem a

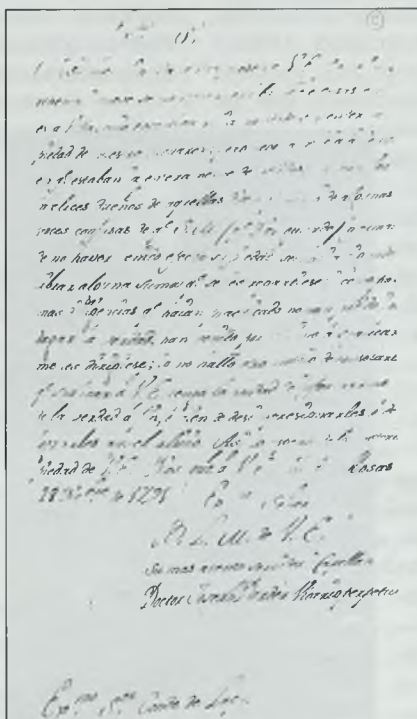
«LA GUERRA GRAN 1793-1797»

S'en diu «Guerra Gran» en substitució d'altres denominacions mes adients ja que a qui sofreix la guerra li sembla que la seva és la «més gran». I així ha restat.

Tot i que la zona fronterera amb França abastava el país Basc i Catalunya, províncies basques assoliren un paper defensiu, mentre que a Catalunya fou ofensiu i actiu.

La causa immediata de guerra, fou la «Revolució Francesa» i l'estat esdevingut a la nació veïna. La «convenció» declarà la guerra a Espanya, en sessió del 3 de mars (C.Díaz Cammany pàg. 69) que l'acceptà: «Para el decoro y mas elemental prestigio de la nación». Per a la monarquia espanyola la situació era cada vegada més compromesa pel fet del parentiu amb Lluís XVI, i encara més quan s'inicià el procés contra el Rei de França que finí amb la seva execució. Llavors Espanya formalitzà la declaració de guerra. el 23 de març de 1793. La resta de les monarquies europees es manifestaren contra la «revolució».

Aquest fet fou tan important que marcà una nova etapa històrica de repercussions universals. Els principis de la revolució francesa proclamaren «els drets de l'home el 26 d'agost de 1789 que aboleix les institucions que fereixen la llibertat i l'igualtat de drets»,

Carta de mossen J. Darder vicari perpetuu de Roses aderssada al comte de Lacy, capità General de Catalunya en favor del s afectats per l'anderrocament de les 7 cases